

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštovina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ministerska določba o slovenskem učnem jeziku.

Zadnjič smo poročali lakonično, kakor se nam je brzojavilo, o tej našej pridobitvi, denes pa zamo-remo svojim čitateljem nadrobneje podati vsebino te v 22. dan julija 1882 šte. 10.820 izdane določbe:

Kot potrebščino za zdanjost in bližnjo prihodnost priznava gospod naučni minister za slovenske dijake na, slednjim določenih, gimnazijah tako poučno ustavo, po katerej, pridržavši splošne smotre gimnazije, dobiva vsak učenec potrebno izobraženje pred vsem v svojem materinem jeziku, potem v nemščini, da postane popolnem sposoben za znanstvene študije na vseučiliščih.

Vsled tega odločil se je gosp. naučni minister k naslednji — za slovenski oddelek spodnjih razredov na gimnaziji v Ljubljani, za spodnjo gimnazijo v Kranji in za spodnje razrede gimnazije v Rudolfovem — veljavnej naredbi, katere izvršitev zavisi od pogoja, da se rabijo le potrjene učne knjige in berila:

a) V I. in II. razredu je slovenščina učni jezik za vse predmete; deloma izvzeta je le nemščina, pri katerej se uže v I. razredu, kadar to omogoči napredovalni pouk, rabi nemški kot učni jezik poleg slovenskega, da se tedaj v II. razredu uporablja slovenski jezik le v posredovanje razumevanja.

V vsakem teh štirih razredov odločene so nemščini po štiri ure na teden.

b) V III. in IV. razredu je nemščina učni jezik za nemščino in grščino; za druge predmete je slovenščina učni jezik. Pri prestavah iz Caesarja sme se poleg slovenščine rabiti tudi nemški jezik.

Nemščina poučuje se v III. razredu po 3 ure, v IV. razredu po 4 ure na teden.

c) V relativno obligatnih ali prostih predmeth — iznimši petje — poučuje se v nemškem jeziku; vender naj se učenci po razmeri učiteljeve sposobnosti seznanjajo pri telovadbi z običajno slovensko, pri petji z nemško terminologijo. Pod enakimi uveti sme se pri priliki vaditi tudi slovenska steno-grafija.

Po razmeri izpolnjenih predpogojev nastopi za šolsko leto 1882/83 naslednja prememba v dozdanjej šolskej upravi:

1. V I. razredu vrstí se geografija in matematika mej učne predmete s slovenskim učnim jezikom.

2. V II. razredu poučuje se naravoslovje tudi v drugem polulethi slovenski.

Nemščini določijo se 4, slovenščini po 2 uri na teden.

3. V III. razredu nadaljuje se pouk v latinščini s slovenskim učnim jezikom.

V bodočih šolskih letih vvaaja se slovenščina po gori razvidnej določbi sukcesivno.

Narodna šola in drugi deželni jezik.

Ministerjalni učni načrti za narodne šole od 18. majnika 1874 šte. 6549 ne govoré nič o „drugem deželnem jeziku“; tudi štajerski, po deželnej učiteljske konferenci na podlagi ministerjalnih istega leta sestavljeni načrti, še isto jesen po deželnem šolskem svetu razglašeni ne omenjajo nič o njem; — prav za prav so štajerski učni načrti sestavljeni tako, kakor da bi na Spodnjem Štajerskem slovenščina za „drugi deželni jezik“ veljala, kajti „za slovenski učni jezik“ razglasil se je „učni načrt“ posebej v jeseni l. 1875 brez sodelovanja

deželne učiteljske konference in sicer za jedno-do štirirazredne ljudske šole. — Pač omenja naredba ministra za bogočastje in pouk od 20. avgusta 1870 na konci §. 51.: „Za šole, v katerih se ima drugi deželni jezik v pouk vzprejeti (glej §. 6. drž. šol. postav), ima o učnem smotru tega pouka in o njegovem izvedenji deželna šolska oblastnija nadrobne ukaze razglasiti,“ — pa ti nadrobni ukazi našega deželnega šol. svetovilstva niso prav določni.

V svojej naredbi od 14. septembra 1870 v izvrševanje šolskega in učnega reda ukazal je namreč sledeče: „Ako se ima v kakej šoli poleg materinščine tudi drugi deželni jezik učiti, velja kot glavno vodilo, da se s poučevanjem v drugem deželnem jeziku še letakrat prične, kadar so se šolarji čitanja in pisanja v materinem jeziku do dobrega privadili. Pouk v drugem deželnem jeziku ne sme se samo na branje in pisanje skrciti; on mora, da ne ostane le brezplodna potrata časa, tudi razumevanje jezika in gladko izraževanje dospevati. V dosego tega mora se rabiti drugi deželni jezik pri gornjih skupinah tudi kot poučni jezik, vsaj pri pouku v tem jeziku.“ (Tedaj bi se moral slovenski učitelj nemščine posluževati, kadar poučuje slovenske šolarje v nemščini, namreč: v branji, slovnic, pravopisji in spisji (nemškem); slovensko ž njimi pogovarjati se, tu nij dovoljeno). — „Ako je materin jezik otrok deloma ta, deloma oni deželni jezik, potem se morajo oni v dveh razdelkih poučevati“ itd.

Ker navedena naredba ne določuje leta, v

LISTEK.

Strijcu v Ameriko.

III.

Strijček moj dragi v daljnjej Ameriki! Da sem še vedno pri gospodu Haderlapu, ne smete se mi čuditi. Saj veste, da naš Lipe je veleum, kateri je v slovenskejši svojej ponižnosti le predolgo pod mernikom tičal, a z njegovim „Ljudskim Glasom“ začela je luč njegove modrosti sijati po vsej Sloveniji. In tak mož, strijček moj, da ne bi zaslužil, da ga do dobrega spoznate tudi vi, kar vas je rojakov naših zavednih tam v pšeniceorodnej Minnesoti? Kaj pa, da zasluži! Saj je naš Lipe, kakor sam pripoveduje, jedini z demokratičnim oljem maziljeni pesnik slovenski. Saj on jedini, kakor nam spet pripoveduje, hrani ključ do Parnasa slovenskega. Pa kaj, ko bi samo on ključ hranil! A tja pred zaprti vhod na Parnas slovenski postavil je gospoda davkarskega kontrolorja Suhodobnika, ki, kakor svetopisemski angelj našim praroditeljem v paradiž, z ognjenim mečem in krvavim pogledom slovenskim pesnikom brani stopiti na Parnas slovenski. In zdaj ti ubogi pesniki slovenski, naši Gregorčiči in Stritarji, naši Gorazdi in Krilani, naši X-i in Y-ni v polunočnej tmni ta-

vajo po „Kresu“ in „Ljubljanskemu Zvonu“ kakor tiste nesrečne duše, ki so nekda v predpeklju čakale Kristove smrti in svojega odrešenja. Haderlap pa po „Ljudskem Glasu“ le rožlja s svojimi parnasovskimi ključi in Suhodobnik le suče svoj ognjeni meč, da iskre leté od njega na vse strani in da se hlače in srce tresejo vsem pesnikom slovenskim. Prav se jim godi! Zakaj se pa nečejo maziliti z demokratičnim oljem; zakaj pa ti nesrečniki prepevajo rajši po „Kresu“ in „Ljubljanskemu Zvonu“ nego po Suhodobnikovem in Lipetovem „Ljudskem Glasu“?

Strijček moj ljubi, a ne samo pesnikov, tudi slovničarje slovenske prijel je obalni in grozoviti naš Lipe v — strah. In pa še kako! Pravi, da pri nas nihče pravilno ne piše in nihče — pravilno jezika našega ne izgovarja. Da bi ga mogli pravilno pisati, trdi naš Haderlap, moramo imeti vsaj še devet novih vokalov, mej katere prištevam exempli causa tudi *lj* in *nj*.

Strijc, ali nij fina glava naš Lipe? Kadar on izvrši reformacijo naše abecede, prekosili bomo Slovenci ž njo vse narode; kajti imeli bomo v svojem alfabetu vse vokale kakor oni in vrhu tega še dva čisto nova, čisto apartna slovenska: *lj* in *nj*!

To, strijček, mej učne gre lingviste
In priča od jezika lepote.
Slovenci bodo brali bukve čiste,
Ves svet posnema kránjske bó puriste!

A kaj pisava, strijček moj, izgovor, izgovor, ta je prvi! Grdo ste se pregrešili zoper Metelka II. slovnic, ako ste kdaj spakovali se, govoreči: „vide I sem brata“; „udari I sem psa“. Po Haderlapovo je jedino prav izgovarjati *vid u* in *udar u*!

Kadar tedaj, strijc v Ameriki, tja v jeseni prodaste v Chicagi svojo minnesotsko rumeno pšenico in v Cincinnati svoje debele prašice ter se z rejeno mošnjo in amerikansko-realističnim veselim obrazom ob Missisippiju povrnate spet v prijazno Wabasho pod streho domačo, takrat vem, da boste v dolgih zimskih večerih segli časi na polico po Preširna. Takrat se Vam bode domisliti abecedne reformacije Metelka II., in Preširna Vam bode odslej brati tako:

Strune, mivo se gvasite,
Mivo, pesmica, žavuj!

In ako se boste drugi dan hoteli s svojo čilo kobilico peljati v St. Paul, vprašati Vam bode svojega gorenjskega hlapca tako:

„Uka, a je že piva kobiva?“

In Vaš hlapec Luka Vam bode odgovoril:

„Máv je požvampáva, pòj pa je z gvavò zmajava, pa je švà!“

Strijček v Ameriki, ali nij to divna slovenščina? Vidite, kako so pravo pogodili tisti odborniki Matice Slovenske, ki se do denes niti slovenske diktande niso pravilno pisati naučili! Najbrž se

katerem bi se imelo v različnih razrednicah (pri nas) z nemščino pričeti, in ker tudi nij predpisan natančnejši smoter, kateri bi se moral z učenci raznih šol in skupin dospevati, niti kje naj bi se odkrnil potrebiti čas za ta učni nameček, — pričakovali smo pojasnila, vsaj od deželne učiteljske konference l. 1874., a zaman! Nasledek one, nič manj kot jasne, ker jako raztegljive točke — katera nam pa vendar toliko pove, da ne gre poprej z nemščino pričenjati, dokler nijso šolarji v slovenščini kot materinščini do dobrega podkovani — pa je, da so njen smisel posamične osebe, šolske oblastnije, učitelji in nadzorniki različno tolmačili, kakor se še tudi denes, čez celih 12 let, različno, in žalibože šolam in slovenščini na škodo, učiteljem samim pa čestokrat na — razlaga.

Nij se tedaj čuditi, ako imamo na Spodnjem Štajerskem učilnice, v katerih se prične z nemščino ali 4., — 3., — 2., — da celo uže 1. šolsko leto! Poleg teh pa so tudi šole čisto nemške, n. pr. v Celji, itd., v katerih pa se slovenščina — menda zaradi doslednosti ne smatra kot drugi deželni jezik. Za naše ljube, nadepolne šolarčke so to gotovo neugodne razmere, ne menj pa tudi za zavedne, vestne učitelje naše. Koliko moral je uže marsikateri učitelj na Spodnjem Štajerskem zaradi tu razkrite rane na našem narodnem šolstvu čisto po nedolžnem pretrpeti! — Vse se, rekel bi, trga in púli za šolo: Jednim je domača šola (učitelj!) premalo nemška, drugim je ista šola premalo narodna, tretjim kaže ona nepovoljen uspeh, pa ne pomislijo, da je delovanje takih učiteljev primeroma veliko težavneje, nego onih po jednojezičnih šolah; in vendar mi je tožil učitelj z Gornjega Štajerja sam, da se od zdanje šole preveč zahteva, da je mogoče doseči predpisani smoter le pod najugodnejšimi pogoji. — Z ozirom na povedano podoben je slovenski učitelj na Spodnjem Štajerskem v današnjih razmerah več ali manj tarči, v katero streljajo, čestokrat brez vsake obzirnosti — oni trojni nezadovoljneži ter mu grenijo njegov trdi kruh; on pa je brez postavnega zavetja, — vsaj ona nesrečna točka 9. mu ga ne daje.

Da je ta, uže koj zavlečena, stvar resnega premišljevanja in najboljših moči vredna, priznal mi bo vsak razumnik, ki pozna nalogo narodnega šolstva sploh. Zato so merodajni krogi, oziroma gospodje uljudno pa nujno prošeni, naj se prej ko prej potrudijo, postaviti nam domačo šolo na bolj nevtralna, nedotakljiva, vzvišena tla, kar bi bil gotovo velik korak naprej, ki bi dobrodejno vplival ne samo na mladino in njene učitelje, ampak tudi na maso naroda; pred vsem pa bi tak korak jedenkrat konec

storil zopernej, ovirajočej boritvi, — večnemu ravsu in kavsu v domačej hiši zaradi zadebe narodovemu zavodu, ki zahteva — kakor dokazujejo vsi pravi pedagogi — naravno, a ne protin naravno, umetno razvijanje.

Izredna deželna učiteljska konferenca za Spodnje Štajersko (v Celji ali v Mariboru) znala bi rešitev vprašanja zaradi gojenja nemščine v spodnještajerskih „ljudskih šolah“ znatno pospešiti; in da bi ona pravo zadela, porok mi je možata značajnost, prava zavednost in odlično naprednjaški duh slovensko štajerskega učiteljstva, katero je imelo še komaj pred 20 leti za svojega vodjo neumrjivega knezo-vladiko Martina Slomškega, kateri nam je zapustil zastran družega deželnega jezika v domačej šoli sledeče zlato vodilo: „Dobra šola glavo razjasni in srce za dobro ogreje; in to je šole prvi, sveti namen. Učiti otroke po krščansko, modro živeti, si za časno in za izveličanje večno skrbeti, za to je šola. Pošteno dejanje ima v šoli prvo, posvetno znanje poslednje mesto. Dobro je, znati pisati in brati, pa stokrat bolje pošteno ravnati. Brez modre glave in pravičnega srca je tudi nemška beseda prazen mak. Slovenci! ne bodite abotne šalobarde, le nemščino gnati. pobistrenje glave in požlahnenje srca pa zanemarjati. To bi bilo narobe delo. Šole so nam potrebne, to lahko vsak spozna; ali kdor le po nemškej besedi šole ceni, se močno goljufa. Gorje vam, ako svoje otroke samo zato v šolo pošiljate, naj bi se nemščine učili, za modro glavo in pošteno srce vam pa nij mar! Nezarobljeni, napuhnjani otroci vas bodo po nemško kleli, vi stariši pa boste po slovensko solze točili. — Potrebneje je, Boga bati se in spoštovati stariše, kakor nemškovati. Dobra je nemška beseda, dobra, in kdor se je utegne lotiti, naj ne zamudi; pa jedina pot k pravej sreči nij, kakor nekateri mislijo. Lepo Bogu služiti, očeta in mater lepo imeti, cesarju in od Boga danej gosposki pokoren biti, svoje delo dobro znati, svoje dolžnosti zvesto izpolnjevati, križe in težave voljno nositi, veselo živeti in srečno umreti: ti zlati nauki so človeku veliko potrebnejši kot nemščina; ona bodi pridnim šolarjem navrhek.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. julija.

Glavna obravnava zoper Rusine v Lvovu je končana. Nad šest tednov je trajala in vezala pozornost najširših krogov ta ne-

Po zmoti pa zgrabi čebelo
Ki ima med in pa — želo.
Gorje, če čebela ga vpiči!
Življenje neznatno mu vniči,
Da v veke bo spal mej mrliči . . .
Čebela pa vsmili se pajka;
Da stara ne bode mu plakala majka,
Sirota pa dalje živi,
Po starej navadi naj mreže si spleta,
Po zračnih vrveh glumač naj leta;
Vendar pa čebele naj v miru pusti,
Po svojej naj šegi — mušice lovi!

V tem, gospod strijček, ko bode gospod profesor v tej basni s svojim kritičnim vatlom iskal „najvišjega ideala“, tipal jej glavo in obisti, študiral nje dikcijo, ugibal zakon njenega rimovanja ter naposled prišel do spoznanja, da je nje pesnik ves poln buddaističnega nagledovanja in mirvanskega naziranja svetá; v tem, gospod strijček, podajem Vam roko čez bribe in doline, čez to zeleno polje in to široko morje ter Vas blagrujem tam v dalnjem srečnej Ameriki, kjer sejete rumeno pšenico in redite debele prašiče ter si polnite žepe z zvenciimi dolarji; a mi v Sloveniji moramo poslušati „krive preroke“, abecedne reformatorje in buddaistično-fakirske kritike. O blagor si ga Vam bodi, strijček moj dragi, v dalnjem, srečnej Ameriki!

Bolhober.

jim je uže zdelo, da svoje dni vstane veliki jezikoslovni Mesija Haderlap in še večji prerok njegov Suhodobnik! Od njiju se nam je učiti, kajti le:

Poslušaj ga, kakó jo on zavije,
Jezika sol, lepota, de le zine
In pravo ti vezanje se odkrije!

Samo jednega možá, gospod strijc v Ameriki, Haderlapove trofeje, pridobljene na literarnem, osobito jezikoslovnem polji, ne pusté in ne pusté spat. In ta je gospod brnski profesor. Kakor je zdaj naš Lipec prvák v slovenskej abecedi, tako hoče on zvo- nec nositi v slovenskem kritikovanji. Videli ste zadnjič, kako silno je Gregorčiču bil na pete, ker nij mogel pozvedeti, ali je „pravico v grob devala“ Doberletova „Enterprise des pompes funebres“ ali svetonikolajska „Pietas“. In tako silno ga je mučil pesnikov „črni plašč“, ker nij mogel dognati, ali je iz brnskega ali angleškega sukná ter ali je podložea z rudečo svilo ali samo s sivo volno. Ker je mož tako silno radoveden, hočeva mu denes, strijček moj, tudi narediti nekoliko zabave ter poslati mu v Brno kratko pesnico:

Pajek.

Literarna basen.

Nek pajek je mrežo razpél,
Da káko mušico bi vjel,

ljuba pravda, v soboto popóldne pa se je prečitala razsodba porotnikov, ob kateri odvalil se je vsem prijateljem pravice kamen od srca. Dasiravno vsled te razsodbe zadene štiri obdolžene kazen in nam mora biti tudi za te srčno žal, vendar se nam je veseliti konca, ki bi bil ves drugačen, če bi bile zamogle doseči tudi porotnike tiste strasti, ki so ves čas te obravnave preplavljale madjarsko in polisko mnenje. Pravica je tudi tu jedenkrat zavladala! Nijeden zatoženih nij obsojen zaradi veleizdajstva. Le motenja javnega miru krivimi izpoznani so pater Naumovicz, Ploszczanski, Szpunder in Zaluski in tako pride p. Naumovicz v zapor za osem mesecev, Ploszczanski za pet, Szpunder in Zaluski pa po tri mesece, vsak poostren s postom. Vsi drugi zatoženi izpoznani so popolnem nekrivimi. Zgovorniki vložili so glede obsojencev pritožbo ničevosti. Na večer okolo 7. ure izpustili so onih sedem nedolžnih Rusinov iz zapora. Rusinski narod počastí jih od veselja z velikimi slovesnostmi. In pri tem smo gotovo tudi mi na njihovej strani! Kako tesno mora biti narodu pri sreci, če vidi, da so mu njegovi vodniki, njegovi veliki dobrotaiiki in duševni prvoboritelji obdolženi največjih zločinov, katere za more pregrešiti državljan proti svojemu cesarju! Zato si je pa tudi rusinski narod oddahnil, ko vidi svojih vodnikov vračajočih se kot zmagovalcev nad zaslepljenostjo in obrekovanjem, za to pripravlja jim po vsej pravici slavne obhode. Kar nam, udeležujočim se tega bratovskega veselja, hudo stori, je pač to, da tukaj slavi zmago brat nad — bratom. Pravda ta nam živo slika nestrpljivost Poljakov proti rodnim si Rusinom. Kakó zidala se je zatožba, kakšni pripomočki so to bili, onečastiti in v škodo pripraviti rusinske voditelje in njihov ubogi narod! Ali vsa ta sumničenja nijso pomogla ničesar, težavno postavljeno delo podrla se je na zidarje same — Poljake. Rusinom pa se je zgodila pravica, — da bi jim dozorela na vse strani!

Vnanje države.

„Glas Črnogorca“, organ črnogorske vlade, naznanja, da se letos srbska omladina zbere avgusta meseca v Črnej Gori na hribu Lovcenu, in sicer na grobu vladike Petra II.

Ministerstvo francosko je padlo.

V soboto zahteval je ministerski predsednik Freycinet v francoskej zbornici, naj se mu dovoli kredit, da zasede sueški kanal. Ali po viharnej seji glasovalo jih je 450 proti kreditu in le 75 zanj, akoravno je bilo ministerstvo stavilo to dovoljenje v jedno vrsto z zaupnico. Freycinet povedal je v daljšem govoru, zakaj da ne misli na posredovanje v Egiptu, in mu je le do tega, da zavaruje in zasede sueški kanal, v kar naj bi se mu dovolili denarji. Ali vsi njegovi dokazi bili so le glasovi vpijočega v puščavi, opozicija se nij dala prepričati, ker ga nij hotela slušati. Dala je zdanjemu ministerstvu nezaupnico in tako vrgla Francosko v usodepolnem trenutku v sredo vladne krize. Vsak čas treba bode važnih določeb, a Francoska nijma vlade. Kdo bode zdaj Freycinetov naslednik, ali kdo bo hotel vladati zbornico, ki ima tisočero lokalnih ozirov in željá in ki gre v tako neugodnem času izpreminjat državni vladó? Bivši predsednik Freycinet naslanjal se je preveč na zbornico, ki ga je majala kakor trst simo tamo. Njegov naslednik moral bode biti pogumen in močan dovolj, da bode on vodil zbornico, a ne zbornica njega.

O Egiptu: Najedenkrat je bil počil glas, da se hoče udati Arabi paša in da je uže objavil, pod katerimi pogoji ga je volja, skleniti mir. Ta glas pa je bil prazen. Arabi nij storil ni koraka, da bi se sprijaznil s keditom, temveč zavrnil je odločno Ali Mubareko pašo, ko mu je bil svetoval, stopiti s kraljevim namestnikom v dogovore. Odgovoril je namreč temu mešetarju, da on govori in dela v imenu naroda ter da zdaj v Kajiri gospoduje vlada, oprta na zaupanje 300 veljakov; on da je njen general in kot tak dela priprave, da se odbijejo vsa angleška vmešavanja. Isto tako osorno védel se je Arabi sultanu v obraz, zatrjeval mu je sicer svojo zvestobo in udanost, a mu tudi zagrozil, da se bode vojskoval proti turškim vojakom. Tako je pač čudno, da ga še zdaj sultan neće razglasiti upornikom in se hoče poprej še poravnati z njim. Taka poravnavanja bi bila pa gotovo brez uspeha. Arabi dobro ve, da sultan nijma ni moči ni poguma, postaviti se proti njemu, Abdul Hamid pa tudi zna ceniti Arabi paše vpliv, ki zamore dvigniti vse Arabce iz Azije in Afrike proti turškemu gospodstvu. Zato pa Angleži kar nič več ne mislijo na turško posredovanje in se vztrajno pa gibčno pripravljajo na vojno. — Kakor je telegram sobotnega našega lista poročal iz Aleksandrije, pozval je kedive posadko v Abukiru, naj se uda. Ta egiptovska posadka šteje 2000 mož. Zadnji četrtek poslala se je vojna ladija po nje, ker so bili izrekli, da ostanejo kedivu zvesti. Ali vojaci so se premi-

slili, niso hoteli iz posadke ter tudi niso dali zabiti kanonov v trdnjavi. Admiral Seymour je na to pisal kedivu, naj skrbi za to, da se odstranijo oni egiptovski vojaci, češ, da so trdnjave v Abukiru nevarne Angležem v Ramlehu. Ker si kedive sam ne more pomagati, prepustil je stvar Seymournu in ta je sklenil, denes bombardirati trdnjave v Abukiru. Telegrami povedo nam kaj natančnejega. Najbrž se vnamejo novi boji.

Dopisi.

Iz Drage 28. julija. [Izv. dop.] Odposlali smo naslednjo pritožbo in prošnjo: Visoki c. kr. deželni šolski svet v Ljubljani! Udano podpisani župani županije dragarske v okrajih kočevskem se obračajo na visoki c. kr. deželni šolski svet zastran učnega jezika na tukajšnji enostorodni ljudski šoli s sledečo pritožbo in prošnjo:

Pri zadnjem ljudskem številjenju se je v naši župniji uradno naštel 1706 Slovencev in 230 Kočevarjev. Omenjeni Kočevarji razumejo in govoré vsi jezik slovenski ravno tako dobro kakor njih slovenski sožupnjani, dijalekt svoj kočevski govore le mej soboj, zato je bil na tukajšnji ljudski šoli slovenski jezik kot učni jezik v rabi ves čas, kar šola stoji: to potrjujejo vsi učitelji, kateri so tukaj službovali. Priča nam je gospod Anton Vrtnik, zdaj učitelj v Osilnici pri Kočevji, on je bil prvi tukajšnji učitelj in je tu na podlagi slovenskega jezika poučeval deset let; isto tako je bila slovenščina učni jezik pod zadnjim tukajšnjim učiteljem gosp. J. Marnom, zdaj učiteljem v Preserji, ki je v Dragi služboval celih 14 let.

Zavoljo otrok kočevskih se je pač v šoli gojila tudi nemščina, toda kot učni predmet, in ta pouk se je pričel še le v drugem višjem oddelku; tudi kočevski otroci so slovenščino popolnem od doma zmožni, zato se je na pr. krščanski nauk, kateri je za vse otroke slovenske in kočevske jednako potreben v šoli in cerkvi, poučeval vedno le v slovenskem jeziku, kar se še dandenes neizpremenjeno godi. Take so bile razmere na tukajšnji ljudski šoli glede učnega jezika do šolskega leta 1880/81. S tako uredbo bilo je vse prebivalstvo zadovoljno, nihče se nij o tem pritoževal, od šolskega leta 1880/81 pa zapazujemo v svojo veliko nevoljo v tej zadevi na naši ljudski šoli bistveno premembo. Gospod c. kr. okrajni šolski nadzornik je menda po želji znanega nemškega „Schulvereina“ ukrenil, da se je za vse otroke, tedaj tudi za ogromno večino slovenskih otrok, upeljal nemški jezik kot učni jezik, in to uže v prvem oddelku. Menili smo od kraja, da ta izprememba meri menda na vvedenje nekacega utrakvističnega poučevanja, akoravno po našem prepričanju tudi taka preuredba na naši šoli nij umestna, nepotrebna. Ko pa smo dobili novega učitelja, novince, ki slovenščine nij zmožen, ali vsaj ne v takej meri, da bi mogel slovenski poučevati, spoznali smo da vvedena preuredba meri na posilno ponemčevanje naših otrok. Prepričani smo, da ima šola ves drug namen, nego da se z nemščino ubija čas. Po naših mislih se je omenjena naredba vvela nepostavna, ker se dotične kompetentne oblasti v tej zadevi še vprašale nijso, nikar da bi bile preuredbo dovolile; c. kr. okrajni šolski svet v Kočevji ničesa o tem ne ve, in menimo, da tudi c. kr. deželni šolski svet s takim privoljenjem ne bi hotel zaliti ogromne večine tukajšnjega čisto slovenskega prebivalstva; da bi bila taka preuredba strašna krivica za tukajšnje slovensko prebivalstvo, to pove glasno dovolj v začetku omenjeno uradno izkazano število tukajšnjega slovenskega in kočevskega prebivalstva, pristavljamo še, da bi imela večkrat imenovana naredba, ako bi se dosledno izvela, tudi za tukajšnje Kočevarje škodljive posledice, ker tudi ti hodijo jednako svojim slovenskim sožupnjanom za služka iskat ne na Nemško, ampak na Hrvatsko, v vsakej zadevi družbinskega življenja imajo občeovati s Slovenci in sosednjimi Hrvati.

Nemška šolska izobrazba bi jim torej bila mrtev kapital, katerega ne bi mogli porabiti v svoj prid. Za kolikor bi tedaj napredovali v nemški izobrazbi, za toliko bi zaostajali v praktičnej, za vsako dalnje življenje potrebnej omiki.

Oziroma vseh teh izrekov moramo zoper vvedeno preuredbo na naši ljudski šoli odločno oporekati, ob enem prosimo nujno visoki c. kr. deželni šolski svet, naj blagovoli ukreniti, da se imenovana preuredba, napaka na naši ljudski šoli, nemudoma odpravi, ter se pouk zopet tako uredi, kakor je bil prej ves čas v navadi.

(Sledi 112 podpisov posestnikov, županijskega in župniškega urada.)

Iz radovljiškega okraja 30. julija.

[Izv. dop.] (Našim županom.) Večkrat sem uže priporočal županom, naj se pri svojem uradovanju poslužujejo slovenščine, ker nemščine ne umejo. In često se zgodi, da župan vendar hoče svetu prodajati malo mrvico svoje nemščine — a zraven napravi gorostasno neumnost. Le čujte! Vsak posel imeti mora „poselsko knjižico“ (Dienstbotenbuch) in tu stoji na prvi strani: Dienstbotenbuch in Folge der Dienstverordnung vom 18. März 1858 für das Herzogthum Krain auf Grundlage Tu dalje ima popolniti župan. In ta učeni župan, katerega imam v mislih, zapisal je v svoji modrosti: Auf Grundlage seines Vaters. Povedati pa moram še, da je bil ta posel ženska: torej bi se k večjemu moralo glasiti ihres Vaters, a poselske bukvice se dajejo le na podlagi domovinstva, ne na podlagi očeta. Kaj je hotel ta modri župan s premodro rabo še modrejše nemščine doseči, ne vem, a toliko mi je znano, da so se mu gospodje nekje tam doli v Radovljici, ko so podpisavali te bukvice, silno smijali in jeden je napravil dovtipno opazko, da se pri njem še ne bode kmalu zdanilo: Ej dan, ej dan!

Zakaj ne delate za slovenske, nemščine niti jedne besede ne umejoče, jedino le na Slovenskem služee dekle slovenskih bukvic? Zakaj ne delate vedno slovenskih knjižic, kakor ste naredili čez nekaj dni pozneje dvoje, kjer je tudi oni „na podlagi“ popolnem pravilno napravljen? Bodite mož, pokažite, da spoštujete slovensko govorico, bodite mlajšim županom v vzgled — ne pa v posmeh. Spisujte vse spise v svojih uradih, gorenjski župani, le v slovenščini, katero umete in pustite nemščino, katera vam prinaša le sramoto! Bodite vredni potomci velikih pesnikov in učenjakov, katere je poslala gorenjska stran v svet!

Domače stvari.

— (Za „Narodni Dom“) pričelo se je nabiranje tudi živahno po Gorenjskem, vendar gre le po malih vsoticah vkup. Želeti bi bilo, da bi se tudi na Gorenjskem kje, pri Radovljici ali v Bledu, priredila za „Narodni Dom“ veselica; osobito zdaj, ko je napolnjena ta stran s tujci, nadejati bi se bilo obile udeležbe. Prevdarite, možje!

— (Tatvina.) Preteklo noč odprl je neznan tat železna vrata in okno k gostilnici Permetovej v špitalskih ulicah, zlezal v gostilno in tam pobral ves denar, kar ga je natakaraica stržila v nedeljo, namreč 51 gld. Tat odprl je dve ključanici s ponarejenim ključem, isto tako tudi shrambo, kjer je bil spravljen denar.

— (Tržaška razstava) otvori se jutri. Ob 8. uri 10. minut zjutraj dospè nadvojvoda Karel Ljudevit s kurirnim vlakom na kolodvor v Trstu, kjer ga sprejmo vsi dostojanstveniki, mestni odborniki in trgovska zbornica, nadalje veterani, razna društva in gotovo velika množica občinstva. Slavnost v razstavi, katero naznani 21 strelav iz topov na Gradu, prične se ob 10. uri. Navzočni pri otvaranju bodo trije nadvojvodi: Karel Ljudevit, pokrovitelj razstavi, nadvojvodi Salvator in Stefan. Počasnost nekaterih razstavljavcev je kriva, da jutri še ne bode vse na svojem mestu. Jutri od 10. ure dopoldne do 2. ure popoldne dovoljen je vstop le članom izvrševalnega odbora, načelnikom uradov in vabljenim gostom. Po odhodu nadvojvodov odpre se razstava občinstvu proti vstopnini 1 gld. Sicer bode vstopnina ob nedeljah 20 kr., ob četrtnih 1 gld., druge dni po 50 kr. — Na razstavi odprla se je posebna poštna in brzojavna postaja.

— (Iz Leseca) se nam poroča: Letos obiskalo je do zdaj iznimce mnogo tujcev naše kraje:

Bled, Bohinj, Poliče, Begunje. V omenjenih krajih so vsa stanovanja prenapolnjena; tudi v Lescah se je letos ušatorilo za poletje več tujcev v krasnih stanovanjih gg. Wuchererja, Legata, Goljaša, a vendar imajo omenjeni gospodje še nekaj prostih stanovanj.

— (Nasledki ajdovih žganjcev.) Z Gorenjskega piše nam prijatelj našega lista: Vpokojen častnik, izvrsten narodnjak in nikakor vegetarijanec, ker „obrajta“ tudi slastno pečenko in žlahtno kapljico, šel je za nekoliko dni na Gorenjsko hladit se. V čvrstej planinski naravi zaželel si je za premembo ajdovih žganjcev z mlekom in te krepke jedi privoščil si je do dobrega nekje tam gori. Po tej izrednej okrepčavi šel je spat, a želodec, vaje dolgo časa zgolj dobrih, gospodskih jedil, uprl se je nenavadnej kmečkej hrani. Ajdovi žganjci tiščali so v želodcu na vse strani. Naš častnik nij mogel spati, postajalo mu je vroče, da si so bila vsa okna odprta. Ko je po dolgem prevračanju in vzdihovanju naposled vendar zaspal, imel je hude in nemirne sanje, tako da, ko ga neka prikazen posebno vznemirja, v živih sanjah vzklikne: „Hol dich der Teufel!“ Po tem krepkem izreku izgubila se je sitna sanjska prikazen, naš junak je na pol dremaje le čul, kakor bi palo nekaj na tla in zastokalo bolešno. Ne brigaje se dalje, obrne se v drugo stran in kljub ajdovim žganjcem mirno dalje spi. Zjutraj ko vstane, vpraša ga hišna gospodinja, nij li po noči kaj čul? „Da, da, čul sem neko stokanje.“ Zdaj mu gostilničarka pove, da je kmečk fant, lazeč po lestvi k dekli, nenadoma začul srdit klic „Hol dich der Teufel!“ ter se tako preplašil, da je pal raz lestvo in si poškodoval čelo in zlomil nogo. To je povest o ajdovih žganjcih, žal, da s tragičnim koncem.

— („Ljubljanskega Zvona“) 8. številka prinaša naslednjo vsebino: 1. T. Zupan: Mlademu prijatelju. Pesen. — 2. J. Cimperman: Lobanja. Pesen. — 3. —b—: Kamnéní hram. Pesen. — 4. Dr. Fr. Detela: Malo življenje. Povest. (Dalje.) — 5. Dr. Fr. Kos: Slovenci za Karola Velikega II. — 6. T. Zupan: Iz Preširnovega življenja III. — 7. S. Rutar: Svetoivanski evangelij. — 8. Janko Kersnik: Lutovski ljudje. Povest. (Dalje.) — 9. —b—: Narodov grob. Pesen. — 10. —b—: Življenja cvet. Pesen. — 11. Fr. Levstik: Velésalo, substant. n., a ne: Velésovo, adj. poss. n. — 12. J. Trdina: Bajke in povesti v Gorjancih. 10. — 13. J. Jesenko: Zemeljski potresi. (Dalje.) — 14. S. Gregorčič: V obrambo. — 15. M. Lazar: Rokopis Jenkovih pesnij. — 16. Slovenski glasnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bruck na Litavi 29. julija. 47. pešpolk se zahvali za srčni spomin.

Kinnart,
polkovnik.

Aleksandrija 31. julija. Arabi zbira velike vojne sile v okolici sueškega kanala. Pričakujejo se v kratkem vojne operacije.

Pariz 31. julija. Vsled votuma v zbornici ustavila so se vsa premikanja vojakov in brodovja. Admiral Conrad dobil je zaukaz, da nasproti dogodkom v Egiptu obvaruje strogo nevtralnost.

Madrid 31. julija. („Imparcial.“) Nemčija povabila je Španjsko, naj se udeleži pri obrambi sueškega kanala. Španjska vlada bo to povabilo vzprijela.

Kajiro 31. julija. Skupščina 360 ulemov, kadijev, kristijanskih cerkvenih predstojnikov, uradnikov in imenitnikov proglasila je jednoglasno Arabija braniteljem dežele, dokler da se sklene mir, ali pokončajo domačini. Kediva proglasili so izven Islamovih zakonov in fermanov stoječim.

Razne vesti.

* (Katere mesece se žanje.) Znano je, da vsled raznosti podnebja letni časi po vsej zemlji nijso jednaki, da poljski pridelki ne dozorevajo povsod v isti čas, temveč da žetev obseza skoro tri četrtnine leta in da so le trije meseci ali prav za prav le dva meseca v letu, da se nikjer na svetu ne žanje.

Ne bode brez zanimljivosti, ako v naslednjem navajamo koledar, kdaj se na naši zemlji žanje in spravljajo novina: V Avstraliji, Novej Zelandiji, Čili in v nekaterih pokrajinah Argentinske republike žanje se januarja meseca. Februarja prične žetev v vzhodni Indiji in konča, pomikaje se proti severu, marca meseca. Meksiko, Egipt, Perzija in Sirija žanjejo aprila; severna Anatolija (Mala Azija), Kitaj, Japan, Tunis, Algier, Maroko in Teksas v Ameriki majnika meseca. Na dalje vrši se žetev v Kaliforniji, v Španjlski, na Portugalskem, v Italiji, v Grški, na Siciliji in najjužnejših departementih Francoske v juniju; po ostalej Francoski, v Avstriji, Ogerski, južnej Rusiji in po velikem delu Zedinjenih Držav v juliju. Avgusta meseca pridejo na vrsto: Nemčija, Belgija, Nizozemsko, Danska, Novi York; septembra pa Škotska, Švedska in Norveška, večji del Kanade in Rusija. V najsevernejših delih Rusije spravljajo se skromni pridelki jedva oktobra meseca. Tedaj sta samo november in december tista meseca, v katerih se nikjer na zemlji ne žanje.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	4973 gld. 79 kr.
V Senožehah:	
G. Jak. Koritnik, kaplan	5 gld. — kr.
Gospica Janja Levstik, učiteljica	1 „ — „
G. Matija Hiti, učitelj	1 „ — „
G. Armin Gradišnik, učitelj	2 „ — „
Vkupe	9 „ — „
G. Fr. Dolinar v Velikej Dolini nabral v svojej gostilni pri raznih igrah	7 „ 65 „
V Črnomlju:	
Doneski rednih podpor-nikov za mesca maj in junij	7 gld. 60 kr.
Iz pušice v Črnomlju	4 „ 24 „
Iz pušice pri Marceletu v Gradacu	2 „ 16 „
Pri raznih prilikah nabranih	— „ 86 „
Vkupe	14 „ 86 „
Gg. slovenski bogoslovci v Gorici	12 „ 86 „
G. Miha Sajč, župnik v Štangi	2 „ — „
G. Jan. Koprivnikar, župnik na Savi	1 „ — „
Nekaj narodnih abiturijentov ljubljanske gimnazije	9 „ — „
Duhovniki novocerkovske dekanije	6 „ 50 „
15 narodnih petošolcev goriške gimnazije	20 „ — „
Gospa Marija Drenik pri predrazstavi del za tržaško razstavo vstopnine nabrala	12 „ 40 „
G. Kocumur Anton na lgu	1 „ 11 „
G. Karel Rudež, graščak v Gracarjevem Turnu	100 „ — „
G. Josip Merjasie, kaplan	2 „ 50 „
G. Ignacij Kušljan	— „ 50 „
Vkupe	5173 gld. 17 kr.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. julija	Ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoldne ob 9. uri zvečer	737.16 mm. 734.32 mm. 733.22 mm.	+11.4°C +20.8°C +18.6°C	brezvetrije slaboten gorenjec slaboten gorenjec	oblačno oblačno oblačno	0.00 mm. dežja.
29. julija	ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoldne ob 9. uri zvečer	732.12 mm. 732.44 mm. 733.64 mm.	+15.0°C +18.1°C +15.1°C	zmeren gorenjec zmeren zahod slaboten gorenjec	oblačno oblačno oblačno	6.40 mm. dežja.
30. julija	ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoldne ob 9. uri zvečer	734.32 mm. 734.02 mm. 735.30 mm.	+15.9°C +20.0°C +16.6°C	zmeren jasno slaboten deloma jasno jugo-zahod jasno	deloma jasno deloma jasno oblačno	12.10 mm. dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je na zahodu vzdignil, na jugu in vzhodu je pa pal; vsled tega je bil tako neenakomerno razdeljen, da je znašal razloček med maksimumom in minimumom 13 mm. Vetrovi so postali vsled tega precej močnejši, sploh pa niso bili posebno spremenljivi. Temperatura je zadnje dni skoraj povsod pala in postala podnormalna; razloček med maksimumom in minimumom je znašal 10° C. Nebo je bilo večinoma ali popolnoma ali pa saj deloma oblačno, vreme zelo nestanovitno, v dostih krajih celo deževno. Morje še vedno nekoliko nemirno.

Dunajska borza

dné 31. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld. 05 kr
Srebrna renta	77 „ 75 „
Zlata renta	95 „ 40 „
1860 državno posojilo	— „ — „
Akcije narodne banke	826 „ — „
Kreditne akcije	317 „ 75 „
London	120 „ 15 „
Srebro	— „ — „

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armic.

Napol.	9 „ 56 „
C. kr. cekini	5 „ 67 „
Državne marke	58 „ 80 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 172 „ 25 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95 „ 30 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 80 „
„ „ 4%	88 „ 55 „
„ „ papirna renta 5%	87 „ 15 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ — „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ 75 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ — „
Kreditne srečke	100 gld. 177 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „ 60 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 123 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224 „ — „

Podpisani priporočam vsem prijateljem in znancem, ki tržaško razstavo obiščejo, pa tudi drugim popotnikom svojo gostilno

„Pri veselem spodnjem Kranjcu“

via Belvedere, blizu kolodvora. Dajem poročstvo za točno postrežbo, dobro slovensko kuhinjo, izvrstno istersko črno vino (iz Vizinade) in rumeno štajersko vino ter za okusno pivo Jutmanovo (liter po 10 kr. Preskrbujem pa tudi prenočišča po mogoče nizkeje ceni.

Spoštovanjem
Fran Bulc,
po domače Novak.

(494—2)

Št. 3838.

(484—3)

Razpis služb.

Za prihodnji deželni zbor kranjski, ki se ima začeti prve dni meseca septembra, sprejmeta se 1 slovenski in 1 nemški stenograf z dobro plačo. — Za posel sposobni gospodje naj se oglase do 10. avgusta 1882

v pomočnej pisarni deželnega odbora kranjskega v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega,
dné 22. julija 1882.

Cement (trboveljski)

v sodčkih po 200—300 k. za 100 k. gld. 1.75.

Gnojni mavec (gips, gorenjski)

v vrečah za 100 k. gld. 1.60.
ne v vrečah „ 100 „ „ 1.40.

Štorje (ogerske)

po 5 vatlov, jedna gld. 2.80.
po 4 vatle, „ „ 2.20.

Moka

najboljša, prodaja se po prav nizkem kupu pri

RAJMUND-u PIRKER-ji,

razpošiljavnica, odpravljavnica in kupčija z moko;
Dunajska cesta št. 18. na dvorišči, poleg civilne
bolnišnice. (491—2)

Umrlj so v Ljubljani:
27. julija: Benjamin Potočnik, bivši davkarski pri-stav, 32 let, Poljanska cesta št. 35. za samomorom. — Ma-rija Sibirer, železniškega uradnika vdova, 76 let, Kravja dolina št. 26, za vodenico.
star 14—16 let, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vzprejme se v pouk v prodajalnici z mešanim blagom v trgu blizu Ljubljane. — Več pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Učenec,

Tujci:

30. julija.
Pri Slonu: Lovre z Dunaja. — Achatz iz Ce-lampe iz Zagreba. — Weiler z Dunaja. — Bedini iz Reke.
Pri Mallé: Linhart z Dunaja. — Polak z Dunaja. — Sindič iz Trsta. — Weis iz Gradca.
Pri avstrijskem cesarju: Šmidt iz Litije.

Št. 4301.

(495—1)

Razpis.

Po sklepu deželnega zbora dné 5. oktobra 1881 bode praktični pouk za učitelje ljudskih šol v vino-in sadjereji in kletarstvu na deželnej vino- in sadje-rejskeji šoli na Slapu.

Letos se začne ta pouk dné 16. avgusta in se konča dné 5. septembra. Udeleževalci tega triteden-skega pouka dobijo hrano in stanovanje v šolskem zavodu brezplačno in primerno odškodovanje svojih potnih stroškov. Vzprejelo se bode 15 učiteljev.

Ljudski učitelji, koji želé letos se tega pouka udeležiti, naj se oglašé pismeno najpozneje

do 7. avgusta 1882

pri vodstvu deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu pri Vipavi ter naj se izkažejo o svojem zda-njem službenem kraji in navedejo, kje in kako dolgo so prej učiteljevali.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 29. julija 1882.

Hiša v najem

se dá na **Jesenicah** na Gorenjskem poleg cerkve, s sta-novanjem, hlevom in vrtom, v kateri je že stara špe-ci-rijska prodajalnica z vso pripravo. — Pisma prevzema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE
LE HOUBLON
Francoski fabrikat.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo
tedaj, če ima vsak list znamko **LE**
HOUBLON in vsak karton nosi
varstveno znamko in signaturo.

C. C. Henry
Propriétaire du Brevet

CAWLEY & HENRY, al einige Fabrikanten, PARIS
seuls Fabricants brevetés des Marques:
PAPIER ANANAS | **LE DRAPEAU NATIONAL**
Couleur Maïs | Blanc ou Maïs
Qualité supérieure | Aux Armes de chaque Pays

(159—10)

Prah zoper insekte

iz divjih, še zaprtih cvetov Chrysanthemuma, naj-boljši in najgotovnejši pripomoček, pregnati ste-nice, bolhe, šurke, muhe itd. v zavetkih po 10 nov-cev in višje. Razprhala, ki so pri tem potrebna, dobé se po 70 novcev.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila. (451—3)

Lekarna „pri samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-jeva

na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže (frišne) vsled dolgo-letnega izkustva kot izvrstno uplívne priznane specialiteti, iz-kušena domača in homeopatiška zdravila:

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekle-56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje,

najboljše vrste izborna zoper bramore, pluč-nico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 steklenica 60 kr.

Anaterinska ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijed-nem gospodinjstvu po-grešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavo s 6. škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavo.

Naročila iz dežele izvršé se takoj.

(465—2)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.